

PROTOCOL: SOARTA OBLIGAȚIILOR NĂSCUTE DIN CONTRACTUL DE FIDEJUSIUNE ÎN CAZUL DECESULUI FIDEJUSORULUI

Fidejusiune:	Prin contract de fidejusiune, o parte (fidejutor) se obligă față de cealaltă parte (creditor) să execute integral sau parțial, gratuit sau oneros obligația debitorului.
Acte intuitu personae	În considerarea unei anumite persoane, expresie latină care definește actele juridice la încheierea cărora elementul determinant l-au constituit aptitudinile, calitățile sau pregătirea profesională a unei persoane, de exemplu contractul de muncă, contractul de editare, contractul de executare a unei picturi. Datorită acestei caracteristici, obligațiile asumate de către persoana respectivă nu pot fi îndeplinite prin reprezentant și nu sunt transmisibile.
Legat:	Testatorul poate acorda prin testament unei persoane avantaje patrimoniale (legat) fără a o desemna în calitate de moștenitor. Obiect al legatului poate fi transmiterea către cel ce recepționează legatul (legatar) în proprietate, folosință sau cu un alt drept real a bunurilor care fac parte din patrimoniul succesoral; obținerea și transmiterea către acesta a bunurilor care nu fac parte din moștenire; îndeplinirea unei anumite munci, prestarea de servicii și altele.

Raporturile juridice aferente contractului de fidejusiune sunt reglementate de art.1155-1170 Cod civil.

Conform prevederilor art. 1168 din Codul Civil, referitor la decesul fidejutorului, Fidejusiunea încetează în caz de deces al fidejutorului. Orice clauză contrară este nulă. Prin urmare, **fidejusiunea încetează prin decesul fidejutorului, chiar dacă există stipulație contrară.** Fidejusiunea încetează în toate cazurile la data decesului fidejutorului.

Atragem atenția asupra faptului că, contractul de fidejusiune este, conform naturii sale, intuitu personae, întrucât obligația fidejutorului se stinge la data decesului acestuia, fără însă a se putea transmite moștenitorilor.

Conform Hotărârii explicative a Curții supreme de Justiție, nr. 13 din 03.10.2005 Cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației la examinarea cauzelor despre succesiune, "Transmiterea moștenirii este o transmisiune universală dat fiind faptul că obiectul transmisiunii succesoriale, cu excepția legatului, îl formează patrimoniul persoanei fizice decedate, adică totalitatea drepturilor (activul succesoral) și obligațiilor (pasivul succesoral), care au valoare economică și au aparținut celui ce lasă moștenirea la momentul decesului. Însă, nu se transmit prin moștenire drepturile și obligațiile nepatrimoniale care poartă caracter personal și care pot aparține doar celui ce a lăsat moștenirea, precum și drepturile și obligațiile prevăzute de contract sau de lege, care sunt valabile numai în timpul vieții celui ce a lăsat moștenirea și care se sting la decesul lui (art. 1446 din Codul civil)".

Decesul fidejutorului și împlinirea condiției

Este esențial a fi făcută diferența între încetarea contractului și stingerea obligațiilor, aceste fapte juridice având consecințe esențialmente distincte.

Prin stingerea obligațiilor ne referim la una dintre modalitățile pe care Codul Civil le prevede expres în și anume plata, compensația, preluarea datoriei, imposibilitatea fortuită de executare ori alte moduri expres prevăzute de lege.

Prin încetarea contractului se înțelege încetarea forței obligatorii a actului juridic încheiat de părți, *pentru viitor*. Această ultimă precizare este esențială, întrucât **încetarea contractului nu are drept consecință încetarea obligațiilor care s-au născut în mod valabil între părți anterior acestui moment**. Însă, de la data încetării (data decesului fideiusorului, în cazul de față), contractul nu va mai putea să dea naștere unor noi obligații.

Dacă debitorul garantat nu își execută obligațiile abia ulterior decesului fideiusorului, contractul de fidejusiune încetează prin deces înainte de îndeplinirea condiției suspensive și, drept urmare, înainte de nașterea valabilă a vreunei obligații în contractul de fidejusiune.

Prin neîndeplinirea condiției până la momentul decesului, în mod retroactiv se va considera că fidejutorul nu a fost niciodată obligat, drept urmare nu există o obligație valabilă care să se transmită la moștenitori.

Concluzii:

art. 1168 Codul Civil „Fidejusiunea încetează în caz de deces al fideiusorului. Orice clauză contrară este nulă”, dacă se sting sau nu obligațiile potrivit contractului de fidejusiune?!

Răspuns: Codul Civil prevede expres la art. 1168 că, fidejusiunea încetează în caz de deces al fideiusorului. Orice clauză contrară este nulă. Obligația fideiusorului nu trece prin succesiune nici în temeiul Legii, nici al testamentului, ca urmare a decesului fideiusorului. Obligația respectivă, deși are conținut economic, **nu face parte din pasivul succesoral și încetează prin efectul decesului fideiusorului, ea fiind valabilă numai în timpul vieții fideiusorului**. Chiar dacă fideiusorul a executat deja o parte din obligația garantată, partea care a rămas este stinsă prin efectul decesului fideiusorului. Însă în acest caz, moștenitorul va avea drept de regres asupra părții executate de fideiusor în timpul vieții, deci va putea cere debitorului ceea ce a plătit pentru el fideiusorul.